

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 385/2023-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky obchodnej spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], právne zastúpenej spoločnosťou ADVOKÁT JUDr.PETER TIMKO spol. s r. o., Pri parku 8, Maňa, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Peter Timko, proti upovedomeniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 23Up/1365/2022 z 10. februára 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 25. apríla 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) upovedomením Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) o postúpení veci Okresnému súdu Trnava označeným v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje napadnuté upovedomenie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Zároveň navrhuje prikázať okresnému súdu posúdiť procesnú prípustnosť odporu žalovanej ([REDACTED]) proti platobnému rozkazu okresného súdu č. k. 23Up/1365/2022-0 z 20. októbra 2022 (ďalej len „platobný rozkaz“) z pohľadu § 12 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 307/2016 Z. z.“). Žiada tiež zaplatiť náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti, ako aj z príloh k nej pripojených vyplýva, že sťažovateľka v postavení žalobcu bola stranou upomínacieho konania na okresnom súde vedenom pod sp zn. 23Up/1365/2022, kde sa domáhala proti žalovanej zaplata sumy 220 518,70 eur z titulu odmeny

za stavebné práce na stavebnom diele špecifikovanom v návrhu na vydanie platobného rozkazu. Právny základ spolupráce strán sporu tvorila zmluva o dielo č. 142/2021 uzavretá 31. augusta 2021.

3. Okresný súd vydal platobný rozkaz, ktorým uložil žalovanej zaplatiť sťažovateľke sumu 220 518,70 eur z titulu žalobnej istiny a sumu 8368,30 eur z titulu náhrady trov konania. Žalovaná podala odpor proti platobnému rozkazu, ktorý okresný súd poslal na vedomie sťažovateľke, a zároveň ju vyzval na vyjadrenie k odporu a aby navrhla pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

4. Sťažovateľka predložila návrh na pokračovanie v konaní a vyjadrenie k odporu, v ktorom sa vyjadrila k procesnej stránke (body 2.1 a 2.2) a hmotnoprávnej stránke veci. Súčasne v tej istej lehote predložila samostatnú žiadosť o posúdenie procesných aspektov pred odstúpením spisu, na ktoré upozorňovala v predošlom vyjadrení (neplatnosť elektronického podpisu na odpore, podpis odporu občianskym preukazom advokáta, úplná absencia elektronického podpisu na odpore, oneskorené podanie odporu) a ktoré by mali *ex lege* za následok právoplatnosť a vykonateľnosť platobného rozkazu. Tým neexistuje procesný dôvod na odstúpenie spisu na Okresný súd Trnava.

5. Okresný súd napadnutým upovedomením o postúpení veci vydaným vyššou súdnou úradníčkou z 10. februára 2023 (doručeného sťažovateľke 25. februára 2023) upovedomil sťažovateľku o postúpení veci Okresného súdu Trnava podľa § 10 ods. 3, resp. § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z., ktorý vec prejedná ako príslušný súd, keďže bol súdu v zákonnej lehote doručený návrh na pokračovanie konania na príslušnom súde.

II.

Argumentácia sťažovateľky

6. Sťažovateľka namieta, že upomínací súd v posudzovanej veci nesplnil preskúmvaciu povinnosť vo vzťahu k odporu žalovanej proti platobnému rozkazu a nepostupoval v súlade s § 12 zákona č. 307/2016 Z. z. Neurobil tak z vlastnej iniciatívy, a to ani napriek výslovným námietkam sťažovateľky obsiahnutým vo vyjadrení k odporu a v samostatnej žiadosti. Sťažovateľka ďalej v ústavnej sťažnosti podrobne sumarizuje sporné otázky, ktoré nastolila už v upomínacom konaní (v podobe pochybností, kedy žalovaná skutočne odpor podala, ako aj otázky, či je odpor platne elektronicky podpísaný advokátom žalovanej a pod.), a súčasne zopakovala aj následky potvrdenia jej podozrení. Zdôrazňuje tak, že otázka vyhodnotenia povahy, intenzity, závažnosti a dôsledkov namietaných väd elektronických podpisov u žalovanej, resp. jej advokáta, pritom mala zásadný význam z pohľadu skúmania, či nastala právoplatnosť a vykonateľnosť platobného rozkazu. V prípade, ak nastala, je postúpenie Okresnému súdu Trnava nielenže nelogické, ale navyše aj nezákonné, lebo takýto krok ide proti všeobecne rešpektovanej procesnej zásade *res iudicata* (§ 230 Civilného sporového poriadku). Podľa názoru sťažovateľky bol namietaný postup okresného súdu takej povahy a intenzity, že to kauzálne založilo porušenie označených základných práv.

7. Sťažovateľka osobitne akcentuje naliehavosť prípadu. Tvrdí a namieta, že platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, a preto vo veci samej nemôže hmotnoprávny nárok sťažovateľky znova prejednať Okresný súd Trnava. Sťažovateľka tak nemá dôvod ďalej sa súdiť so žalovanou, keďže prípad je už rozsúdený.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) upovedomením okresného súdu o postúpení veci Okresnému súdu Trnava bez toho, aby reflektoval sťažovateľkou namietané vady elektronického podania odporu proti platobnému rozkazu.

9. Sťažovateľka ústavnou sťažnosťou namieta postup okresného súdu v podobe vydaného upovedomenia o postúpení veci, ktorý má za následok, že jej spor so žalovanou bude pokračovať na inom súde. Tento postup okresného súdu má v podstate za následok zrušenie – kasáciu už vydaného platobného rozkazu, keďže tento nevyvoláva zákonom predpokladané následky. Prístup ústavného súdu ku kasačným rozhodnutiam vyplýva z východiska, podľa ktorého aj kasačné rozhodnutie všeobecného súdu môže byť principiálne spôsobilé porušiť základné právo účastníka konania. Aj vydanie procesného rozhodnutia všeobecným súdom je potrebné považovať za súčasť poskytovania súdnej ochrany. Ide najmä o prípady, ak všeobecný súd vyrieši nejakú otázku s konečnou platnosťou, ktorá je spôsobilá zásadným spôsobom ovplyvniť ďalší priebeh konania alebo jeho výsledok (II. ÚS 344/2019). Tento prístup možno oproti iným súdnym rozhodnutiam vzťahovať ešte prísnejšie aj na platobný rozkaz ako súdne rozhodnutie, ktoré je výsledkom postupu súdu bez akejkoľvek predchádzajúcej realizácie procesných práv žalovaného.

10. Z obsahu sťažnostnej argumentácie vyplýva, že sťažovateľka sa dovoľáva toho, aby jej na úkor žalovanej bola poskytnutá súdna ochrana bez štandardného prerokovania veci, odvolávajúca sa na podozrenia týkajúce sa nedostatkov procesnej povahy podania, ako aj včasnosti podania. V tomto prípade postup okresného súdu premietnutý v napadnutom upovedomení (odkazujúc na § 10 ods. 3, resp. na § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z.) znamená zrušenie platobného rozkazu a neexistenciu dôvodu na vydanie uznesenia podľa § 12 ods. 1 písm. b), resp. c) zákona č. 307/2016 Z. z. Ústavnou sťažnosťou namietané upovedomenie ovplyvňuje spor tak, že nebude skončený platobným rozkazom, ale bude pokračovať tak, že nárok sťažovateľky bude konfrontovaný s prostriedkami procesnej obrany žalovanej. Nepochybne pôjde o zásadné ovplyvnenie ďalšieho priebehu konania, no nie v tom zmysle, že sťažovateľka bude v konaní nevyhnutne vo veci samej neúspešná tak, že jej žalobou uplatnený nárok nebude môcť byť priznaný. Takéto ovplyvnenie priebehu konania ide na úkor spôsobu, akým má sťažovateľke byť poskytnutá súdna ochrana, no nie na úkor výsledku poskytnutia súdnej ochrany.

11. Podľa podústavného práva pred právoplatným skončením sporu dochádza k množstvu súdnych úkonov a rozhodnutí, ktoré procesné predpisy rozlišujú z hľadiska toho, ktorí členovia súdneho oddelenia ich môžu vykonať, formy, v ktorej sa vykonávajú, a aj z hľadiska toho, či sú proti nim prípustné opravné prostriedky. Niektoré rozhodnutia môže urobiť len senát, predseda senátu alebo samosudca, no iné sa zverujú vyššiemu súdnemu úradníkovi, dokonca súdnemu tajomníkovi. Niektoré postupy súdov sú formalizované do podoby súdnych rozhodnutí, či už rozsudkov alebo uznesení, no väčšina súdnych postupov sa vykonáva v menej formalizovaných úkonoch rôznych poučení, upovedomení, výziev či zápisníc. Proti niektorým rozhodnutiam je prípustná sťažnosť alebo odvolanie, no proti mnohým rozhodnutiam a postupom nie sú prípustné žiadne opravné prostriedky. Toto rozlišovanie vyplýva zo závažnosti následku na celkový priebeh konania, no predovšetkým na jeho výsledok, v ktorom sa v konečnom dôsledku prejavuje základné právo

na súdnu ochranu. Tak je to aj v zákone o upomínacom konaní, keď odmietnutie odporu možno urobiť len uznesením, proti ktorému je prípustná sťažnosť, no pripustenie následkov odporu sa vybaví upovedomením, proti ktorému žiaden opravný prostriedok prípustný nie je. Je tomu tak preto, že pripustením odporu sa spor len začína a jediným následkom je to, že proti sebe stojace záujmy strán sa budú ďalej realizovať v ich práve na súdnu ochranu v jeho ďalších podobách, ktoré zodpovedajú ústavnoprávnym požiadavkám nepochybne viac ako definitívne vyriešenie sporu platobným rozkazom (III. ÚS 68/2022).

12. Postup vyššej súdnej úradníčky, ktorý sa prejavil v upovedomení a z ktorej vyplýva právna úvaha o výklade podústavného práva so záverom, že odpor žalovanej bol podaný oprávnenou osobou, včas, elektronickými prostriedkami a je vecne odôvodnený, je bez priameho súvisu so základným právom sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a rovnako s právom na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Tieto práva nemožno redukovať na otázky parciálnych procesných rozhodnutí, keďže obe práva smerujú k výsledku všeobecnými súdmi poskytovanej súdnej ochrany, ktorá nevyhnutne nemôže spočívať v redukovanom výsledku, ktorý zabezpečuje procesný odklon, ktorým je v tomto prípade v prospech sťažovateľky vydaný platobný rozkaz. Základné práva sťažovateľky na súdnu ochranu a na spravodlivý súdny proces nespočívajú v práve na skončenie sporu platobným rozkazom, ale v tom, že výsledok konania bude vychádzať nielen zo zohľadnenia jej záujmov, ale aj zo zohľadnenia záujmu žalovanej.

13. Ústavná sťažnosť je v rozsahu namietaného upovedomenia okresného súdu zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 18. júla 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu